

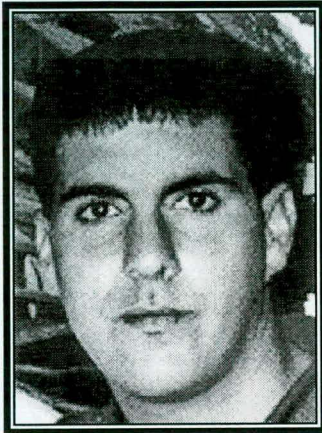


ארגון יד לבנים  
סניף ירושלים



עיריית  
ירושלים

## סגן דרור בראשי ז"ל



בן סימה ושלוש

נולד בירושלים

בתאריך כ"ח בסיון תשל"ג, 28/6/1973

התגורר במבשרת ציון

התגייס ביולי 1991

שרת בחטיבת גולני

נפל בפעילות מבצעית בלבנון

בתאריך י"ט בתשרי תשנ"ו, 12/10/1995

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 18 קבר: 3

הותיר אחריו הורים, שלוש אחיות ואח

בן 21 בנפלו

### קורות חיים

בן סימה ושלוש. נולד ביום כ"ח בסיוון תשל"ג (28.6.1973) בירושלים. למד בבית-הספר היסודי "חטיבת הבנים" במבשרת ציון, המשיך בתיכון "מכללת אורט" בגבעת רם, וסיים כעתודאי בכיתה י"ג מחשבים. דרור היה תלמיד מצטיין. תיארה אותו מורתו למחשבים, עידית רוסו: "דרור, אתה, שסימלת את שמחת החיים, את הנעורים הנצחיים, את אהבת הזולת ואת הרצון להצליח, תישאר חקוק בלבי בדמותך זו. אני, שלימדתי אותך במשך שנים את מקצוע המחשבים - קובול, לא אשכח את התמדדת להצליח בפרויקט הגמר, את העקביות בה 'נדנדתי' לי (כמובן, באופן חיובי), על מנת לעזור לך לפתור בעיה כלשהי. תמיד מצאת את הדרך להביא אותי אל מחשבך ולעזור לך, למרות שהייתי עסוקה עם תלמיד אחר, ולמרות תלונות חבריך על כך, ידעת, בקסם האישי שלך ובחיוך שלך לפייסם ולהביא אותי לידי כך שאתפנה אליך. בזכות התמדדת זו וכישוריך הרבים סיימת את פרויקט הגמר בהצלחה". דרור היה חבר בתנועות נוער מד"צים - מדריכים צעירים במתנ"ס מעוז ציון. הוא פעל בתנועה זו ארבע שנים, תחילה כחניך ואחר כך כמדריך של חניכים צעירים. בפעולות שהכין, ה?קנה דרור לחניכיו ערכי אהבת הארץ ואהבת



ארגון יד לבנים  
סניף ירושלים



עיריית  
ירושלים

הזולת. הוא השתתף בחוג קאראטה במשך שלוש שנים, לאחר מכן השתתף בלהקת מחול במעוז ציון, והמשיך בלהקת "הורה נעורים". דרור היה שאפתן, מלא אמביציה, ובעל כושר התמדה. כל דבר שהתחיל בו, ביצע עד הסוף ובהצלחה גדולה.

בראשית מאי 1992, לאחר דחיית שירות עקב לימודיו, גויס דרור לצה"ל. היה עליו לבחור בין שתי אפשרויות: האחת, להתקבל ליחידת מחשבים והשנייה, להתנדב לחטיבת גולני. לא היה מקום ביחידת המחשבים, ובפני דרור עמדה בעיה, כי לא היה גיוס לגולני במחזור שלו. הוצעו לו הצעות שונות, כגון קצין שלישות או קצין תחזוקה, אך הוא סירב בתוקף. הוא רצה "רק גולני", ואף ישב במעצר יום אחד, כדי להבהיר באופן חד-משמעי כי רק בגיוס לחטיבת גולני הוא מעוניין. לבסוף, נדחה גיוסו בשלושה חודשים כדי שיוכל להצטרף לגולני. דרור סיים טירונות בהצטיינות והמשיך את המסלול בהצלחה, הוא יצא לקורס סמלים וסיים כחייל מצטיין למופת, המשיך לקורס קצינים וגם אותו סיים בהצלחה. כשחזר ליחידתו כקצין, הטיל עליו מפקדו את הפיקוד על מחלקה בפלוגה ותיקה בהניחו, שרק הוא יוכל להצליח בפלוגה ותיקה וקשה. וכך אמנם היה. לאחר שנה מונה לתפקיד סגן-מפקד של הפלוגה המסייעת. יוסי אוחנה, המ"פ, כתב בדרכו מלבנון להלוויה: "שנה נשאת בעול התפקיד כמפקד מחלקה בפלוגה מבצעית ותיקה, מציאות שכמוה כשירות בגוב האריות, עבור קצין מתחיל, אך לא לך, אין פלא שרק בך בחרתי להיות סגני בתום תקופת העשייה, למשימה המתישה של מלחמת הזוועה בלבנון". יוסי אוחנה נפל בקרב בלבנון, שלושה ימים לאחר מכן.

מתוך הערכות מפקדיו של דרור, שנכתבו בסיכומי ראיונות עמו: "העברתי לקצין את התרשמותי המצוינת ממנו כקצין מקצועי, אמין, בוגר, בעל כושר מנהיגות". "קצין איכותי, מקצועי, שביצע היטב תפקיד מ"מ, מצליח להשפיע בפלוגה בקו ריחן גם לאור הקשיים הרבים שיש לפלוגה בפעילות". "קצין מקצועי, קפדן, בעל דרישה עצמית גבוהה. הביא את המחלקה עליה פיקד לרמה מקצועית גבוהה ביותר". "דרור השתתף באירוע בו הכוח היה נתון תחת אש. תפקודו היה כמצופה ממפקד: קר רוח וללא רבב. דרור הינו קצין מסור ויעיל ובעל יוזמה".

ביום י"ט בתשרי תשנ"ו (12.10.1995), באיזור מוצב עישייה שבדרום לבנון, נתקלה שיירה של צה"ל, בה נסע דרור, במטעני צד שהטמין החיזבאללה. שני לוחמים נהרגו בהיתקלות - סמ"ר איבגי ראובן וסמל אזולאי ערן. דרור, בדרך שאפיינה אותו מאוד, קם והסתער על המחבלים,



ארגון יד לבנים  
סניף ירושלים



עיריית  
ירושלים

אך אש נגדית חזקה הכריעה אותו והוא נפל בקרב, מכדור שפגע בראשו. חבריו סיפרו שהספיק לרוקן שתי מחסניות לפני שנהרג. כוח רצון וסבולת היו תכונות יסוד באופיו, תכונות שהיו עמו גם ברגעיו האחרונים. דרור הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. השאיר אחריו הורים, שלוש אחיות - שרית, ימית וטל ואח - חזי. הוא קיבל תעודת הוקרה וכבוד על שירותו בקבע. בן עשרים ושתיים היה בנופלו.

במכתב תנחומים למשפחה כתב הרמטכ"ל אמנון ליפקין שחק: "דרור תואר על ידי מפקדיו כקצין מקצועי ויסודי, אשר הביא את המחלקה עליה פיקד ליכולת ולהישגים גבוהים ביותר. דרור היה אהוד ומקובל בקרב מפקדיו ופקודיו כאחד." וכתב המג"ד, סא"ל אלון פרידמן: "דרור שירת תחת פיקודי מזה כשנה וחצי, שבמהלכה היה מפקד מחלקת דרגון וסגן-מפקד הפלוגה המסייעת. בתקופה זו גיליתי בחור שקט אך קפדן, הדורש מעצמו ומחייליו את המקסימום האפשרי. קצין, שידעתי, שכל משימה אשר אטיל עליו תתבצע בשקט ובמקצועיות. דרור ביצע את המשימות הקשות והמורכבות ביותר שהיו בגדוד, ותמיד בהצלחה. לוחם אמיתי. דרור נלחם בהיתקלות כפי שחונך, גדל וחינך את חייליו. פרץ מהרכב והסתער קדימה בראש חייליו, ירה, פיקד ונפגע מאש האויב בעת ההסתערות. את דרור ראיתי כמפקד פלוגה. תכננתי להוציאו לקורס מפקדי פלוגה ולשבצו כמפקד פלוגה בגדוד." וכתב עליו מפקדו, יוסי אוחנה, שנהרג שלושה ימים אחר כך: "הלא רק אתמול, אור ליום חמישי, עוד הובלת כוח של הפלוגה בשובנו מפעילות ארוכת ימים ולילות בעומק איזור הביטחון. הלא רק לפני שנה, ממש אתמול, הגעת לפלוגה, קצין צעיר שאך זה סיים את בה"ד קצינים, וכשהופעת ראיתי, ראיתי את המבט שהיה בעיניי, מבט שלא נשא ספקות, מבט שכולו נחישות, סמכותיות, מבט שניכר בו, בבעליו, שכל העולם נהיר לו. לך ולשכמותך - דבקות, יוזמה, חריצות, עוז רוח, אהבת הבריות שבך ואהבת הבריות אותך, אינם בבחינת מליצות נבובות, אלא אורח חיים וחוק טבע".



# זכור

קראנו לך דרור  
ואתה היית גיבור  
כשאת הפיצוץ שמעת  
מייד פרקת והסתערת  
ובחזה גופך על חיילך  
וחברך לנשק הגנת

קראנו לך דרור  
ואתה אחינו הגדול  
אחי שלנו, חייל גיבור  
חייל שלא ידע מחסור  
אלא רק געגוע  
מאחר ולא הגעת לסוף שבוע  
חייל גיבור כך תישאר  
תמיד אמיץ ואף פעם לא מוותר

קראנו לך דרור  
אותך תמיד נזכור  
עד לסוף דרכנו תישאר בליבנו  
ואוי לנו כי אם אותך נשכח  
שיחרב עלינו עולמנו

הוא היה גיבור  
הוא קראו לו דרור  
דרורי דרור שלנו

קראנו לך דרור  
ואתה היית מאור  
מאור עיננו  
שמחת חיינו

קראנו לך דרור  
ואתה מקור האון  
כך רצה הגורל  
וחג חיינו הפך לדל

קראנו לך דרור  
ואתה היית טהור  
אי אפשר להאמין  
וכך לקבל את הדין

קראנו לך דרור  
והחלום ארוך ושחור  
אבל היכן הדרור  
כשאתה שם בבור

קראנו לך דרור  
ואתה היית הבכור  
אותך נזכור תמיד  
כשליבנו בוער כלפיד

חשבתי רבות כיצד להתחיל, כיצד אתה דרור היית רוצה שאתחיל לבסוף החלטתי  
ובטוחה אני כי כך היית רוצה לשמוע את הנאום הזה על פי סדר הדברים הבא.

תחילה להשתתף בצערכן משפחות יקרות, כל אחת מכן איבדה את היקר מכל  
לכל אחת מכן היה בן נפלא שהיווה עבורכן עולם ומלואו, שהיה עטרת ראשכם  
וגאוותכם.  
ובמעמד שכזה הופכות 9 משפחות מכל קצוות הארץ שעד כה לא הכירו אחת את השניה  
להיות משפחה אחת עם מכנה משותף אשר מילים מתגמדות מלתארו.  
אבל אני, בחלקי נפלה הזכות להכיר אחד מבין התשעה שדרכו אולי נוכל להכיר את  
כולם.

דרור היה בן בכור לסימה ושלום בראשי, כל המכיר את הוריו יודע עד כמה מדויק  
המשפט שאומר "התפוח אינו נופל רחוק מהעץ".  
צניעות, חריצות, מסירות, אחריות ורצון לעזור לזולת אינן סתם מילים יפות  
המתיימרות לתאר את אישיותך, אלה רק חלק מן התכונות המשותפות שירשת  
מהורייך ואשר היוו לך ציון דרך בכל חלק מחייך הקצרים.

סימה עלייך אפשר לעמוד ולדבר בלי סוף. נסיבות החיים אילצו אותך להפוך אמא  
לחמשת אחייך בגיל צעיר, עברת תקופה קשה שאת פירותיה הצלחת לקטוף כאשר  
ראית את ילדייך גדלים. כשזכית לראות את דרור חייל ולאחר מכן קצין לא היה גבול  
לאושרך, לשמחתך.

את תכונת האופי הבולטת שלו "צניעות" ירש דרור ממך צניעותך שבאה לידי ביטוי  
בכל תחומי החיים, מעולם לא שמעתי אותך מדברת בשבחיו של דרור או מרעיפה עליו  
מתמאות זה היה תפקידם של אנשים זרים.  
לקראת בואו של דרור לסוף שבוע תמיד ידעת להערך בהתאם באמצעות מאכלים שהיו  
אהובים עליו, באמצעות בגד חדש או סתם על ידי סידור החדר. דברים קטנים לכאורה  
אולם בעלי משמעות כה גדולה עבור אמא. את תמשיכי בדרכך למען יתרו הילדים כי  
זאת את.

שילוב של אמא ואבא אמרתי, אמא השרישה בך את את הצניעות ואבא את הרצון לעזור  
לאנשים ולתת מעצמך לאחרים.

שלום לתת מעצמך זהו המוטו שלך בחיים, ומתוך היכרות עמוקה שלי עמכם יודעת אני  
עד כמה הצלחת להשריש תכונה זו בכל המשפחה, ולכן מרשה אני לעצמי לנצל במה זו  
על מנת להודות לך ולסימה בשמי ובשם אנשים נוספים על עזרה ותמיכה שהגשתם לכל  
מי שרק יכולתם.

ולבסוף אחרון חביב הגעתי אליך **דרור** בטוחה אני כי היושבים כאן כבר למדו להכיר  
אותך מעט דרך המילים, אבל אני בחרתי לתאר את אישיותך במשפט אחד שאומר המון,  
שאומר הכל למעשה, אימרתו של דוד בן גוריון

**"תדע כל אם עבריה אשר מסרה גורל בניה בידי מפקדים הראויים לכך"**

היית ראוי להיות מפקד, היית מפקד בכל רמ"ח איבריך עם מכלול כזה של מעלות אי  
אפשר אחרת.  
היות דוגמא אישית לחבריך, לחיילך, והיית מודל לחיקוי לכל הסובבים אותך כל מי  
שהכיר אותך ולו מעט יודע כי אלו אינן סתם מילים של "אחרי מות קדושים אמור".

אשרי החיילים שהיית מפקדם,  
אשרי הורייך שהיית בנם,  
אשרינו שהכרנו אותך.

דמותך לא תמוש מנגד עיננו !

## קורות חיים של סגן דרור בראשי

נולד 28.6.73, כ"ח סיון תשל"ד, בבית החולים שערי צדק. גדל ולמד במבשרת ציון (קסטל) בביה"ס מולדת ובחטיבת הבניים בהצלחה. המשיך לימודיו במכללת אורט באוניברסיטה במגמת מחשבים גם כן בהצלחה, עליו כתבו המורים והתלמידים בספר המחזור מהקסטל: "הוא הגיע ואותנו בלימודים הפתיע, עובד ב-CNN ובקובול מצטיין".

סיים לימודיו כעתודאי בכיתה י"ג מחשבים והתגייס לצ.ה.ל בחודש מאי 1992 כעתודאי. בשתי אפשרויות שהוא רצה היו:

האחת להתקבל לממר"מ - יחידה במגמת מחשבים והשניה להתגייס לחטיבת גולני.

מאחר ולא היה מקום במחשבים בממר"מ, עמדה בפניו בעיה גדולה - לא היה גיוס לגולני במחזור הגיוס שלו.

הוצעו לו הצעות שונות כגון: קצין שלישות או קצין תחזוקה, אך הוא סרב בתוקף "רק גולני רצה".

אף ישב במעצר יום אחד וזאת על מנת להבהיר חד משמעית כי רק בגיוס לחטיבת גולני הוא מעוניין. לבסוף דחו לו את הגיוס ל-3 חודשים בכדי שיוכל להתגייס לחטיבת גולני.

סיים טירונות בהצטיינות המשיך מסלול בהצלחה.

לאחר מכן ניגש לקורס סמלים וסיים כחייל מצטיין למופת.

מיד לאחר קורס סמלים המשיך לקורס קצינים בו גם סיים בהצלחה.

כשהגיע לגדוד חזרה הטיל עליו המג"ד תפקיד קשה להיות מפקד מחלקה של פלוגה ותיקה בזמן שהוא רצה מחלקה מפלוגה טירונות שכן יותר קל לאמן חיילים חדשים.

אך לפי הנתונים שעמדו בפני המג"ד ההחלטה היתה שרק הוא יכול להצליח בפלוגה ותיקה וקשה וכך באמת היה.

לאחר שנה קיבל את תפקיד הסמ"פ של פלוגה מסייעת 51. יוסי אוחנה המ"פ בדרך מלבנון להר הרצל, יומיים לפני שגם הוא נהרג בתופת בלבנון עליו כתב: "שנה נשאת בעול התפקיד כמפקד מחלקה בפלוגה מבצעית ותיקה מציאות שכמוה בשירות גוב אריות לקצין מתחיל, אך לא לך לא פלא שרק כך בחרתי להיות סגני בתום תקופת העשייה. במשימה מתישה של מלחמת הזוועה בלבנון".

ב-12.10.95 י"ט תשרי תשנ"ו נפל בקרב בזמן שהסתער מול מארב מחבלים והספיק לפרוק שני מחסניות עד שקיבל כדור בראש ונפל.



יעקב ארז

# העץ הזקוף של גולני

ניספו. בגולני מדברים גם במליצות, ולכן אפשר לומר שיש שם מועקה של יתמות אמיתית, של גורל מתאכזר, של מזל רע.

כבר היו פלוגות כאלה בגולני. בכל מלחמה. בכל מבצע. במלחמת לבנון - פלוגה ג' מגדוד גרעון, בנמל התעופה של ביירות. במלחמת יום הכיפורים - הסיירת של ויניק בחרמון, ובששת הימים - פלוגה א' של ורדי מגדוד ברק, בתל פאחר.

המקומות האלה, הפלוגות הללו, החללים שנפלו והחללים שניבעו הופכים לצינוני דרך בנתיב הקרבות, במה שמכונה משעולי הדם. החטר שנוצר לעולם יוותר. הריקנות תכביד ותעורר געגועים ואי אפשר יהיה למצוא לכך מרפא.

אבל מושגים שנראים ערטילאיים בחיי יום-יום כמו: אחוות לוחמים, רעות, המשפחתיות של גולני, יבואו לירי ביטוי מוחשי ומתמשך ויקחו את חוד הכאב. כי ברוח ובחום אנושי ניתן לסתום פרצות.

פעם לגולני לא היה שום סממן חיצוני. לא כומתה חומה ולא נעלים שחורות. אף אחד לא רצה לייחד אותה. הייחוד צמח בפנים, ברוח שנולדה, בגאוות היחידה, בשמחת העניים, שהולידה שינוי והכרה.

אבל מה שהיה מאו ומתמיד ונותר עד היום הוא סמל החטיבה - האילן העבות והירוק. יש עץ כזה בגליל התחתון, בעמק יבנאל, בימין הדרך היורדת ממצוקי לביא למושב הוותיקה. עץ עתיק, גלילי, גדל מידות שצמרנו מעוגלות. עץ שנטוע באדמת הגליל התחתון, שם נולדה החטיבה. עץ שעומד בכל סערות מזג האוויר בכל סופה וסער, בפגיעי הטבע. לפעמים אמיריו שחים מעט, לפעמים נשבר ענף. אבל העץ הזקוף של גולני מתנשא לתפארת.

שלוש בראשי היה לפני יותר מ-25 שנים לחם בגדוד הבוקעים הראשון של חטיבת גולני. בנו, סגן דרור בראשי, היה סגן מפקד הפלוגה המסייעת בגדוד, והוא נפל בסוף השבוע שעבר. דרור היה הסגן של יוסי. סרן יוסי אחנה היה המ"פ, והוא נפל כיום ראשון לפנות בוקר. גיא חרד היה חייל שלו והוא מת מפצעיו בבית החולים רמב"ם. מוטי ועקנין מתאושש מפציעתו בבית החולים.

גולני של האבא והבן זו אותה חטיבה ואותם שמות משפחה. רק השמות הפרטיים נשתנו. במקום מישל, וזון, ויוסף ויעקב ומוישה, ערן ודרור ואייל, יותם ואיר.

בשנות החמישים והשישים והשבעים היו הרבה אזולאי, איבגי, אוחנה, חרד ובוכבוט ובקובזה בגולני.

ההורים הגיעו לקלט - בסיס קליטה ומיון - ונשלחו לחטיבה 1. חטיבת החי"ר היחידה בצה"ל. חטיבת גבעתי פורקה וטרם הוקמה מחדש, ולצה"ל היה רק גולני. חטיבה אפורה, קשת יום, נטולת יוקרה, משוללת כל סממן חיצוני. מבצעת את העבודה השחורה. זה היה הייחוד של חטיבת הגברים שבהימנונה נאמר "לא שריון וגם לא תותחים. זהו חי"ר של גולני, הרימו היד, הנה הם קרבים ובאים".

הילדים באו לגולני מתקדמת, גולני שפרצה קדימה, שתפסה את מקומה בשורה הראשונה של יחידות העילית אבל בסופו של דבר הם שבו לאותה חטיבה. אותן משימות, אותה שיגרת קו, אותם ביצועים ואותו סיכון. שיגרת יומו של לוחם חיל רגלים שפעם כונה "מלכת הקרב". הם בקו הלבנון, במוקדי האינתיפדה, באימון חורף בצפון הקר, ובאימון קיץ במדבר המתיש. בנים הלכו בדרך אבותיהם, במסלול של בני משפחתם.

שתי פלוגות, בינהן הפלוגה המסייעת של גדוד הבוקעים הראשון, ספגו פגיעה קשה. תשעה מלוחמיהם



## שיר לדרור

חלפו להם כמעט שנתיים,  
ואתה שם בשמים,  
ליבנו חצוי לשניים,  
אבל אנו כאן בינתיים,

בכל פינה השארת אהבה,  
ועל כולנו היא מגינה,  
מכל פינה היא מגיחה,  
וזאת נחמתנו היחידה,

לבנו נשרף ועודנו בחיים,  
והמוות עומד פנים מול פנים,  
דמעות שרוחצות את הלחי והלב,  
ולא משככות את הכאב,

חשבנו שנחייה חיי דרור,  
אבל כבה עלינו האור,  
כשאתה הלכת בלי שוב,  
חיוכנו נותר מר ועצוב,

על כולם חשבת,  
ולכולם דאגת,  
על כולם שמרת,  
ואת כולם אהבת,

וכעת האל שומר עליך,  
חזכה למאור פניך,  
ואנו כאן בינתיים,  
וליבנו חצוי לשניים,...



סגן דרור בראשי ז"ל

# היית החבר הכי טוב של

ספר על הקבר הטרי אביו של  
סגן דרור בראשי ז"ל • דרור, בן  
22 במותו, נהרג באותו גרוד  
ובאותה פלוגה, שבה שירת  
ונפצע אביו לפני 26 שנים

האב שלום והאם סימה, נתמכים בידי אלוף (מיל') איציק מרדכי התקשו להיפרד מבנם כשהורד הארון לקבר. בקהל נשמעו זעקות שבר. "הבטחת לי שתשמור על עצמך. כל הזמן אצמרת לי: אל תראג אבא, הכול בסדר". לך שלום, כולנו גאים בך", קונן האב על בנו. אחותו ימית, שאמורה להתגייס לצה"ל בעוד חודשיים, התייפחה: "לא ראית אותי במדים. רציתי להיות קצינה כמוך, ושתראה אותי במדים ועם הדרגות".

מפקדו של דרור ז"ל, סגן אלוף ש', ספר לו מול הקבר: "היית קצין למופת: שקט, מקצועי ויודע לבצע ולהתמודד עם כל משימה שהוטלה עליך. בתקופה הקרובה היית אמור להתמנות למ"פ. נפלת בקרב עם מתכלים. נלחמת כפי שלימדו אותך, נוכח אותך תמיד".

אלוף (מיל') איציק מרדכי, שהכיר את דרור, אמר: "בדרכי לירושלים ראיתי עננים שחורים מעל הקסטל, והבנתי שהקסטל כולו בוכה עליך. היית סמל ומופת לכולנו, גולת הכותרת של כל מי שסבב אותך. כבן היית לי. תחסר לכולנו. הלכת בדרך שבה האמנת, הלכת כמפקד וכלוחם כדי להבטיח חיים למדינת ישראל".

האב שלום אמר קדיש, ואחר כך קרא הרב הצבאי פרק מתהילים.

מאוחר יותר סיפר האב: "הייתי איתו בכל שלב בשירות. הפחד ליווה אותי יום-יום, שעה-שעה - במיוחד בתקופות שבהן שירת בלבנון. הכרתי את האופי של הבן שלי, ועוד לפני שהמפקד שלו בא לספר לי כיצד הוא נהרג, נתתי תיאור מדויק של המקרה לאיציק מרדכי שבא לבקרני. אמרתי לו שמייד ברגע הראשון של ההיתקלות הבן שלי הסתער ראשון, רוקן שתי מחסניות, ואז הוא חטף כדור ומת. כמה הצטערתי לשמוע שכך בדיוק היה, ודרור לא שמע בקולי, ובמקום להסתער ישר לא ראג להוריד עליהם מכת-אש", סיפר האב.

"דרור סיים בהצטיינות קורס סמלים ומשם המשיך לקורס קצינים, וגם אותו סיים בין המצטיינים", סיפר אביו. "בעוד חודשיים הייתי אמור להיות אב גאה, ששלושה מילדיו משרתים בצבא בעת ובעונה אחת. עכשיו הכול התמוטט".

גם זמן רב אחרי שנסתיימה ההלוויה עדיין נשארו חבריו ליד הקבר הטרי, ממאנים להיפרד. אחד התיילים מירד בכבי וזעק: "היית מלח הארץ, בחור למופת, למה דווקא אתה?" דרור בראשי ז"ל השאיר אחריו הורים וארבעה אחים ואחיות.

מאת רמי חזות, כתב "ידיעות אחרונות" -

"היית החבר הכי טוב שלי. אהבתי אליך לא ידעה גבולות. כשהתגייסתי לצבא לא חשבתי ללכת לגולני, אבל בסוף הגעתי לשם ויצאתי משם על אלונה". אתה רצית ללכת לגולני, הגעת לאותו הגרוד שלי ולאותה פלוגה. בתחרות בינינו על הדרגות אתה ניצחת אותי, אני יצאתי סצוע ואתה חזרת אליו ללא רוח חיים. התפללתי לשלומך, כל דבר שבעולם תרמתי, ובסוף גם אותך תרמתי".

כך ספר שלשום בראשי לבנו, סגן דרור בראשי ז"ל, בן 22, שנהרג ביום חמישי בלילה בדרום לבנון והובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים.

באוקטובר '69 נפצע האב, שלום בראשי, מצדור יריות שפגע ברגלו במהלך פעילות מבצעית של הפלוגה שלו בקו ברמת הגולן, ונאלץ לעזוב את הגרוד. 26 שנים אחר כך נהרג הבן, דרור בראשי, במהלך פעילות מבצעית בגבול הצפון.

בליל גדול של כומתות סגולות, שחורות, אדומות, וכמובן חומות - של חבריו מחטיבת גולני - נראה אתמול בבית העלמין. מאות בני אדם, בני משפחה, קרובים, שכנים, חברים לנשק וללימודים ליוו את דרור בדרכו האחרונה.

**בתחרות בינינו על הדרגות אתה ניצחת אותי, אני יצאתי פצוע ואתה חזרת אליו ללא רוח חיים. התפללתי לשלומך, כל דבר שבעולם תרמתי, ובסוף גם אותך תרמתי"**

## ידיעות אחרונות

ליות", אמר דיאד הכרא מכפר כנא שמכונני תו ניווקה. אנחנו נוהגים לערך קניות בג'נין, ומעולם לא נתקלנו בעוונות כמו את מול", אמרו כמה מן הערבים הישראלים, שציינו כי הם חושדים שאנשי הרשות הפלסטינית הסיתו את ההמונים לזרוק אבנים, על-מנת שישראלים יימנעו מלהיכנס לג'נין אחרי הפינוי הצפוי בחודש הבא.

פאיו עבאס

## מכוניותיהם של ערבים ישראלים נרגמו בג'נין

עשרות מכוניות של ערבים ישראלים, שבאו לערוך את קניותיהם בג'נין, נרגמו אתמול באבנים. לפתע החלו עשרות אנשים לזרוק אבנים על מכוניות עם לוחות זיהוי ישראלים.

## דרור

הטוב שבעיניך היה שקוע  
אצלנו נמצא כזכרון קבוע  
ועכשיו כבר סתיו  
כל עץ תורם לארץ את עליו  
ואתה לא כאן!

עדין לא ברור לי אם הלכת ולאן  
מה עוד אפשר לומר עליך שלא נאמר  
הרי הלב בכה, בוכה ונשבר  
היית ילד צעיר בשנים ומבטיח  
היית ונשאת פרח שאת עליו מפריח

דרור,

עכשיו יש גן ילדים על שמך  
והילדים שבו עוד יגדלו ויהיו כמוך  
"דרור" פרח שכמותך  
הם עדין לא יודעים - לבטח לא מבינים  
דרור אבל אנחנו יודעים  
מקומך בין מלאכים  
כי היית ילד כמו כל הילדים  
ובחור נהדר כמו עוד הרבה בחורים  
ונשאת כך,

כי עכשיו אתה מלאך!

אופירה רחמים

בס"ד כ"א סיון תשנ"ז  
26 ביוני 1997

אותך מסיפורים הכרתי,  
וכאילו ביחד איתך גדלתי,  
רציתי בגחנון נוסף אותך לפנק,  
וגם אותך קצת לחבק,

אבל הגורל רצה אחרת,  
ודרכו של האל נסתרת,  
נקטפת בדמי ימך,  
ואני לא ראיתי את עיניך,

החיתול של טל נמצא על המקור,  
החביא אותו דרור ולא אחר,  
ורק אחרי מותך הוא נמצא,  
וטל שוב נרדמת במיטה,

הציוד שלך הגיע והמגבת עוד לחה,  
וגם דמעתה של אימא עוד חמה,  
מסרבת להאמין שדרור איננו,  
ומצפה לאור שיזרח עלינו.....



ירח מלא מאיר את דרכי אל חלקת קברך,  
אתה שוכב לך כאן בנחת ובשלווה ושהעולם יתפוצץ.  
זה לא מתאים לך אריה כזה קופצני ומלא מרץ ותמיד מנסה לשנות.  
לראותך כך ממלא את עיני בדמעות ענקיות שאין להן רצון להיפסק.  
באתי לכאן בשעת הרהורים, בשעה שרגשות מעורבים מתרוצצים בכל כולי,  
ומן הסתם דווקא אליך לכאן הגעתי לפרוק את אשר לליבי.  
לאחר מותך סופר לי הסיפור האמיתי מחברים שהיו שם איתך,  
כל כך אופייני לך להסתער ראשון, גם אתה יודע או לפחות לא מנסה לברר,  
אם אתה לבד או שהשאר מסתערים איתך,  
פשוט להרים קנה וקדימה להסתער,  
אלוהים יודע אילו היית נשאר במקומך,  
היית אולי היום מחליט לצאת לקורס מ"פים  
ומטפח את הקריירה הצבאית.  
אני מתגעגע אליך, אין יום בלי מחשבה,  
בלי תמונתך שתעבור במוחי.  
תמונתך הגאה, האמיצה בכל מקום,  
בכל מצב לפתע אני רואה את דמותך.

ל נ צ ח א ח י

"חבר לנשק - בן מחלקה"

אני רוצה לפתוח ולהודות בשם המשפחה לכל אלה שטרחו, תרמו, ועמלו  
איתנו להקמת הספרייה.

אורחים יקרים !

אני רוצה לומר מספר מילים בשם אימי.

התכנסנו כאן הערב בחצר ביה"ס "הדרור" כדי לחנוך ספרייה אשר תשא את  
שמן דרור.  
ספרים הם: תרבות, רוח, יצירה, ידע ואהבת הזולת - תכונות אשר התאפיינת  
בהם אתה דרור.

דרור,

כמו אתמול נולדת והיינו צריכים לחגוג את יום הולדתך ה- 24.

נולדת ב - 28 ביולי '73 תינוק יפה תואר. לא היה גבול לשמחתי כשהרמתי  
אותך בזרועותיי, יום יום התפעלתי מכל מבט, חיוך ותנועה, בני בכורי!  
כשמלאו לך 6 שנים לכיתה א' ליויתי אותך ובסוף כיתה א' כתבה לך  
המורה רותי:

דרור,

מה נעים לכתוב לך הערכה, נתגלית ככוכב, קראת יפה ועל הכל השתלטת  
היטב, נפלא היה להיות מורתך, הכיתה רועשת ודרור נוטל יוזמה ומשתיקה,  
מארגן טוב ומתכנן ולך החברים נשמעים, אך לא רק מבחינה חברתית  
הצלחת אלא גם בלימודים עשית חיל וכך הלאה מנהיג ומוביל בכל.

עד סוף כיתה י"ג ב "מכללת אורט" גדלת, פרחת, והצלחת ואני אמא גאה  
ומאושרת.

לצבא התגייסת, הצטרפת לגולני, התנדבת לקורס קצינים וסיימת כחנין  
מצטיין, לחיילך היית סמכות, מנהיג, חבר, אח ואוזן קשבת לכל הסובבים.

לך ספד מפקד הפלוגה יוסי אוחנה:

"הלא רק לפני שנה ממש אתמול הגעת לפלוגה קצין צעיר שאך זה סיים את  
בה"ד קצינים וכשהופעת - ראיתי, ראיתי את המבט שהיה בעיניי'ם מבע  
שלא נשא ספקות, מבע שכולו נחישות, סמכותיות, מבט שניכר בו בבעליו  
שכל העולם כולו נהיר לו ובמשך שנה נשאת בעול התפקיד כמפקד מחלקה  
בפלוגה מבצעית ותיקה, מציאות שכמוה בשירות גוב-האריות לקצין  
מתחיל אך לא לך ושכמותך שדבקות, יוזמה, חריצות, עוז רוח, אהבת  
הבריות שבך ואהבת הבריות אותך אינם בבחינת מליצות נבובות, אלא אורח  
חיים וחוק טבע."

ועוד מילים וכתובים שכתבו וספדו חברים לנשק ומפקדים שמאירים צדדים  
באישיותך שאני אמא לא ידעתי והכרתי כי אתה דרור לא סיפרת ושיתפת.

דרור,  
ביום חמישי לפנות בוקר לאושר ולדרור נולדת  
וביום חמישי לפנות בוקר הבשורה המרה הגיעה  
מזה שנה וחצי שאתה לא איתנו  
ואני עדיין מסרבת לעכל ולהאמין  
הותרת אחרייך חלל גדול שאי אפשר למלא  
הגעגועים אליך עזים ואתה חסר לנו מאוד  
במקום לחגוג את יום הולדתך בבית סביב שולחן עם נרות ועוגה  
אנו מנציחים את זכרך בספריה זו ביום הולדתך,  
יום הולדת שלעולם לא יהיה שמח

אוהבת וכואבת  
אמא

ערב רוה"ש תשנ"ח

דרור יקירנו

חלפו שנתיים מאז הלכת מאיתנו וכאילו זה קרה אתמול. הצער, הכאב וההלם מלווים אותנו יום ויום וביתר שאת, הגעגוגים אליך דרור יקר עזים כשאול, כל פינה בבית מזכירה אותך, תמונותיך על הקיר דוממות ומתוכן עיניך מביטות בנו ללא נייע.

חדרך מצפה לך ואני נוגעת במיטתך, בתמונותיך, במגירות שעדיין מונחים בהן חפצייך כפי שהשארתי אותם וליבי מתגעגע אליך בני היקר רוצה לשמוע את קולך ולראות את חיוךך הנותר בזכרוני. הזכרונות האלה איתך אינם נותנים לי מנוח.

בבוא החגים אנו זוכרים כיצד היית איתנו, כיצד ברכת, אני שומעת את קולך נושא תפילה כל זאת כמו תמונה חיה מול עיני, שבועיים לפני שנפלת ברכנו אותך ואתה אותנו בברכת שנה טובה ומאושרת מאז חלפו שנתיים ובלעדך שוכנת עצבות רבה בלב ובבית.

בהר הרצל ליד קברך אני מטפחת את הפרחים ומשוחחת איתך בשקט אך אין קול ואין עונה כל כך צעיר עזבת אותנו כל כך נאה וטוב לב.

בני האהוב זוכרים אותך בגעגועים באהבה רבה, ובדמעות מוקירים את זכרך אימך, אביך, אחיותיך, ואחיך.

המשפחה



## דברים לזכרו של דרור בראשי

24 בפברואר 198

דרור גדל בגדוד 51.

הוא התגייס למסלול כמו כולנו.

הוא עבר טירונות, אימון מתקדם, קו, ואימון כמו כולנו.

הוא היה מלא גאווה וחדור מוטיבציה כשחזר עייף הביתה בימי שישי - כמו כולנו.

הוא רצה לתרום עוד ועוד. הלך לקורס מ"כים וקצינים ושמח כל כך כשחזר לגדוד, הביתה, כמו כולנו.

הוא קיבל מחלקה והיתה בו גאווה והיתה בו תקווה והיה בו חשש שמא לא ימלא אחר הציפיות - כמו כולנו.

הוא הוביל מחלקה לדוגמא בקו ובאימון, בקיץ ובקור וליבו התרחב כשראה את לוחמיו בטוחים, גאים ומקצועיים - כמו כולנו.

הוא שמח כשהתמנה לסמ"פ בפלוגה, כי אהב אותה בכל ליבו, כמו כולנו.

הוא עלה עם הפלוגה ללבנון, בוטח בעצמו ובחייליו, בטוח כי יוכל לבצע את המשימות היטב, כמו כולנו.

עד ללילה ההוא.

משם, חזרנו כולנו חזורי כאב, אדומי עיניים, חסרי פעימה.

ליווינו אותו בדרכו האחרונה וליווינו את משפחתו ורק הוא לא חזר, רק הוא נשאר שם לשכב בטוח וגא ודומם - צעיר לנצח, משאיר זכרונות ומתווה את הדרך, לכולנו.



קבלתך כקצין בפלוגה

תקופת העשייה, דבקות בעשייה

השכל לא מבין את שבלב והלב, הלב כאילו מסרב לקבל, להפנים את מה שהיה נראה כמעגל חיים, כחוליה בחוליה האיתנה ביותר, בשרשרת החיים הפוקעת כשטף חיים מלא חיוניות, יוזמה, אהבת האדם כאשר הוא אדם. זרימה שלא סבלה גבולות ובטח לא סכרים.

הלא רק אתמול אור ליום חמישי עוד הובלת כח של הפלוגה בשובנו מפעילות ארוכת ימים ולילות בעומק אזור הבטחון.

הלא רק לפני שנה, ממש אתמול - הגעת לפלוגה קצין צעיר שאך זה סיים את בהד' קצינים, וכשהופעת - ראיתי, ראיתי את המבט שהיה בעיניים: מבע שלא נשא ספקות, מבט שכולו נחישות, סמכותיות, מבט שניכר בו בבעליו שכל העולם כולו נהיר לו. ובמשך שנה נשאת בעול התפקיד כמפקד מחלקה בפלוגה מבצעית ותיקה. מציאות שכמוה בשירות גוב - אריות לקצין מתחיל.

אך לא לך ושכמותך שדבקות, יוזמה, חריצות, עוז - רוח, אהבת הבריות שבך - ואהבת הבריות אותך אינם בבחינת מליצות נבוכות אלא אורח חיים וחוק טבע.

בתום תקופת העשייה כמ'מ, את מקומות של ה-ס'. היה צריך לאיש, ואך טבעי היה הדבר שבך בחרתי לעמוד לצידו במשימת ההובלה המורכבת ולפעמים קשה וכה מתישה של מלחמת הזוועה בלבנון.

